

Bruselu jsme vzkázali STAČILO!, teď zameteme i krajské radnice

Máme za sebou zas týden plný dozvuků výsledků voleb do Evropského parlamentu. Dozvěděli jsme se, že některé strany to se svými programy nemyslely až tak vážně a prý to byla »nadsázka«. Další uskupení se pustila do hledání frakcí, v nichž by zakotvila. I když zatím není nic definitivní, vypadá to, že KDU-ČSL a TOP 09 zamíří do lidovecké frakce, pirátka Gregorová k Zeleným, Ivan David k ID, STAN se rozhoduje mezi lidovci a Renew, což jsou liberálové, k nimž by rádi podle všeho i europoslanci za ANO2011, kteří byli v této frakci i v končícím období. ODS s pravděpodobností hraničící s jistotou zamíří do ECR – tedy mezi evropské konzervativce. Pro mnohé možná překvapivě se do této frakce spolu s ODS chystá i

Přísaha s Motoristy. »Se Sašou Vondrou máme podobné postoje a podobné cíle,« prohlásil nový europoslanec za Motoristy Filip Turek.

A jak je to se STAČILO!? Ne, skutečně jsme náš program nemysleli v nadsázce a budeme důsledně bojovat o každý z programových bodů, který máme. I proto stále o frakci vyjednáваме, protože náš program ani naše voliče nehodláme vyměnit za teplá místa, ale chceme si to skutečně odmakat.

Úspěšně ve čtvrtfinále

Dolaďujeme nyní program a kandidátky pro krajské volby, které nás čekají už 20. a 21. září, tedy zhruba za tři měsíce. I zde je nutné stranám vládní pětikoalice říct STAČILO! a vymést je z křesel krajských radních, říct STAČILO! jejich účasti v dozorčích a správních radách i choutkám na peníze z veřejného sektoru. Evropské volby byly čtvrtfinále, v němž jsme uspěli, ale teď musíme uspět i v krajích a zakončit to velkým finále v příštím roce ve volbách do Poslanecké sněmovny. Krajská úroveň politiky rozhoduje o velmi důležitých věcech v sociální oblasti, zřizuje většinu nemocnic v krajích, má na starosti střední školství a celou řadu dalších odvětví, které se nás každodenně týkají. Mimochodem to, že vládní strany se nevzdaly svých myšlenek na zpoplatnění zdravotnictví i školství, dokázali v posledních dnech a týdnech ministři Válka z TOP 09 a Bek ze STANu. Je naprosto skandální, že ve chvíli, kdy tady i v krizi několik nejbohatších rodin zbohatlo o stovky miliard, další stovky miliard jsou vyváděny do zahraničí, tak tato asociální pětidemolice chystá další útoky na peněženky běžných občanů.

Morální jednotka ODS: Pavel Novotný

Kdo tipoval, že odložení rozhodnutí o vyloučení Pavla Novotného z ODS na dobu po volbách, je jen úskok ODS v rámci předvolební kampaně, tak si minulý týden mohl dát za pravdu. Je po volbách a Novotný, který je pravomocně odsouzený za nebezpečné vyhrožování, občanům by přál válku, je dále hrdým členem ODS. Té strany, jejíž představitelé nám tady tvrdí něco o politické kultuře a demokratických hodnotách. Jestli jsou v ODS s takovýmto členem v pohodě, tak já si tedy nemyslím, že výhrůžky a napadání v internetovém prostoru jsou něčím, nad čím bychom měli jen mávnout rukou, a proto jsem podala trestní oznámení. Zejména v souvislosti s nedávnými událostmi na Slovensku. Uvidíme, jestli to tomuto individuu, které tvrdí, že je pod ochranou premiéra Fialy a jezdí se za ním fotit lidé, kteří pak mají tu drzost kázat něco o slušnosti v politice – počínaje prezidentem Pavlem a Danuší Nerudovou konče, opět projde.

Válečná »mírová« konference

Na závěr se pojďme podívat do Švýcarska. Média hovořila o tom, že se tam jednalo o míru, ale my si ukážeme, že se tam spíše jednalo o pokračování války. O víkendové konferenci ve Švýcarsku, kde se zástupci řady desítek zemí sešli, aby údajně diskutovali o ukrajinském mírovém plánu. Tento desetibodový plán je nejen naivní, ale zcela nerealistický, neboť požaduje, aby se Rusko stáhlo na hranice před rokem 2014, tedy, aby se vzdalo i Krymu, který je pro Moskvu strategicky i historicky naprosto klíčový. To politici de facto uznali, když se rozhodli hovořit jen o třech bodech, a to o jaderné a potravinové bezpečnosti a návratu ukrajinských dětí. Za Českou republiku se konference účastní náměstek ministra zahraničí Jan Marian, který zcela absurdně označil plán prezidenta Zelenského za »jediný reálný mírový plán, který je na stole«. Ignoroval tak i návrhy předložené Čínou, Brazílií a dalšími státy, včetně nedávného návrhu na příměří, který předložil ruský prezident Putin. Na konferenci nebylo pozváno Rusko, což přimělo Čínu odmítnout účast na takovéto zbytečné konferenci. Že konference se ani nemůže pokusit najít nějaké mírové řešení konfliktu, přiznal nepřímo i náměstek Marian, když sdělil, že »úspěchem bude už účast, tedy kolik se sejde zemí a na jaké úrovni«. Pokud jde o nejvyšší úroveň, tak americký prezident Biden dal přednost účastnit se setkání států G7 a setkání s papežem a do Švýcarska poslal téměř neviditelnou viceprezidentku Harrisovou. Náměstek Marian podpořil dojem, že jde jen o bombastickou akci zcela odtrženou od reality tím, že jen omílal zastaralou mantru, že »všichni chceme mír a pro nás jsou cestou k němu úspěšná ukrajinská obrana a boj s ruskou agresí...«. A dodal, že »pro nás platí pořád totéž – ...zesílit a urychlit maximální podporu Ukrajině včetně zbrojních dodávek, ale i podporu Moldavsku a dalším zemím v regionu«. Podle české vlády lze dosáhnout míru jen pokračováním a zintenzivněním války, tedy ještě větším krveprolitím a zabíjením více lidí. Takhle by z toho mohl vzniknout mír na hřbitově. Marian navíc šíří strach z možného rozšíření války na Moldavsko a další země, i když prezident Putin jasně sdělil, že mu jde o Doněcko, Luhansko, Zápороží a Chersonsko, tedy regiony, kde žijí etničtí Rusové, a nezmínil ani Oděsu, natož jakékoliv sousední státy.

Putinův mírový plán připomíná dohodu, k níž došla ruská i ukrajinská strana již v dubnu 2022 v tureckém Istanbulu a kterou následně odvolal prezident Zelenský po nátlaku od tehdejšího britského premiéra Johnsona a i amerického ministra obrany Austina, který přiznal, že Západ nebyl ochotný se vzdát možnosti významně vojensky oslabit Rusko. Na tuto dohodu se odvolává i společné prohlášení českých a slovenských mírových iniciativ Mír a spravedlnost a Zjednocenie za mier, které

připravují na září mírovou konferenci v Bratislavě pod záštitou slovenského premiéra Roberta Fica, kam budou pozváni i zahraniční politici, kteří upřímně usilují o příměří a dlouhodobé mírové řešení.

Poté, co praskla švýcarská propagandistická bublina, kde Zelenský blouznil o tom, že »svět se začíná přibližovat spravedlivému míru«, je vhodné podpořit mírové úsilí aktivistů i vlády země, která s Ukrajinou sousedí a situaci tam – bez iluzí – dobře rozumí. Předpokládám, že se v příštích dnech budeme moci seznámit s konkrétním návrhem scénáře na mírové uspořádání, který nebude trpět švýcarskými báhorkami, jejichž smyslem je jednak předstírat západní jednotu, jednak zvyšovat napětí v Evropě a strašit lidi válkou, která by mohla dopadnout i na jejich domovy.

Pietní akty k 82. výročí vyhlazení obce Lidice Zátah gestapa na Čabárně

Za úsvitu 4. června 1942 přepadlo Čabárnu gestapo hledající Heydrichovy atentátníky.

Každý rok si připomínáme vyhlazení obce Lidice již 4. června v osadě Čabárna. Letos jsme si tuto událost připomněli až 5. června odpoledne. Soudružka Vlčková několika slovy tuto událost ze 4. června 1942 připomněla. Na domě Ivana Šnobla je pamětní deska - PAMĚŤ KRAJE – kam pravidelně za KSČM dáváme věneček.

Pietní akt u Gymnázia a ve skanzenu Mayrau 10. června

Vyhlazení Lidic byla násilná historická událost, při níž došlo ke zničení středočeské vsi a vyvraždění obyvatel německými nacistickými okupanty. Ráno 10. června 1942 se do Lidic osobně dostavil K. H. Frank, aby dohlížel na likvidaci obce. Ženy s dětmi byly nejprve nahnány do místní školy, za úsvitu pak autobusy převezeny do tělocvičny kladenského gymnázia.

Každý rok si tuto událost v kladenském gymnáziu připomínáme, kytičky jsou pokládány do míst, kde stály ženy s dětmi a doprostřed tělocvičny. Za LKŽ položila kytičku dvou bílých karafiátů soudružka Šlahůnková, předsedkyně RR LKŽ.

U sochy Lidické ženy pak položily kytici soudružka Šlahůnková a Vostrá.

Následně byl pietní akt levicových žen a kytici zde položily předsedkyně LKŽ s. Krčálová a Pokorná.

Ve skanzenu Mayrau jsou pomníčky havířů, kteří byli v Lidicích zastřeleni nebo skončili v koncentračních táborech. Zde položili kytici k hlavnímu pomníčku s. Vostrá a k jednotlivým pomníčkům členky LKŽ.

Pietní akt v Lidicích 15. června.

Dnes jsme si v Lidicích připomněli vyhlazení obce nacisty v roce 1942. "I do těch Lidic zmučených se musí vrátit píseň, smích..." Odkaz Lidic je stále živý. Připomínání lidických obětí musí být stálou součástí i novodobého boje proti fašismu a plánům na světovládu. Lidicemi to totiž bohužel neskončilo, i po válce potkal podobný osud řadu jiných vesnic a válkou jsou postihováni neviní i v současné Evropě.

Lidice jsou symbolem zkázy, beznaděje, bolesti, utrpení a nacistického běsnění. Ale také symbolem naděje, života a budoucnosti.

Za KSČM položili na hrob lidických mužů věnc ss. Šimůnek a Krajča, za Středočeský KV KSČM ss. Klán a Štefek, za LKŽ ss. Šlahůnková, Grospičová, Krčálová, za KČP s. Carvan, Duník. Červené kytice položili zástupci okresů ke zdi Horákova statku, Lidičtí muži byli vyváděni ve skupinách na přílehlou zahradu a tam střeleni. Celkem jich na tomto místě bylo povražděno 173, včetně lidického faráře Josefa Štemberky. Nejstaršímu bylo 84, nejmladšímu Josefu Hroníkovi 14 let.

Členky LKŽ z jednotlivých okresů položily bílé květiny k sousoší 82 umučených lidických dětí. Tyto sochy vytvořila Marie Uchytlová (v lednu by se dožila 100 let). Nyní památník dětských obětí války nutně potřebuje opravu. Vedení památníku spoštil veřejnou sbírku na záchranu tohoto důležitého díla, které připomíná tregedii nevinných dětí.

Milady Horákové 497Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077 e.mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437

NÁRODNÍ DIVADLO 3

Popisovat vybavení a dekorace Národního divadla slovy bez obrazů je těžké, takže jen něco a stručněji. Začneme královskou lóží. Nyní tedy prezidentskou. Architekt Zidek ji umístil netradičně, ne uprostřed hlediště, ale na okraji. Centrálně ji umístil nešlo pro nedostatek místa, musel totiž přilíhat dámský a pánský salonek. Díky svému umístění při požáru neshořela a byla plně zachována. Není tedy z ní ten nejlepší výhled. Ale to nevadilo, ten kdo v ní seděl, nemusel tolik vidět jako být viděn. Nad lóží dominuje svatováclavská koruna jako symbol české státnosti. Vybavení pohodlné, dekorace sametová, vše jak se sluší. Hlediště je tvořeno přízemím, nad ním čtyři řady balkonů s pověstným „bidýlkem“ pro méně movité návštěvníky. Po stranách tři řady lóží. V čele jeviště s historickou Hynaisovou oponou. Ta oslavuje obětavost českého národa při budování kulturního stánku a s vévodícím nápisem „Národ sobě.“ Nad námi strop, zdobený alegorickými obrazy muž malíře Františka Ženíška a nádherný křišťálový lustr. Foyer ozdobil svými lunetami Mikoláš Aleš. Kromě už jmenovaných se na dekoracích divadla podíleli malíři Václav Brožík, Julius Mařák a sochaři J.V. Myslbek, Wagner, Tulka a hlavně Bohuslav Šnirch. Všichni máme ve vizuelní paměti vzcnosné obrysy národního divadla, ozdobené spoustou soch. Stráží ho dvě trigy a devět kamenných muž právě z jeho

dílny.

Vraťme se do roku 1891. České i německé pražské divadlo bylo pozváno k hostování do Vídně na 1. mezinárodní divadelní přehlídce. Ředitel Šubert účast Národního divadla prosadil přes odpor mnohých odpůrců. Do Vídně vyjel v květnu 1892 zvláštní vlak s dekoracemi a 270 účastníky. Opera, činohra i balet. Zahájeno bylo Prodanou nevěstou v nové inscenaci. Vídeň uviděla autentickou českou vesnici a výborné výkony souboru. Nadšeně byla přijata i ostatní vystoupení, uspěla činohra i balet. Vídeňští Čechové byli nadšeni, ale nejen oni, kritikové nešetřili chválou. Zájezd měl obrovský úspěch, zcela zastínil pražské německé divadlo. Národní divadlo pražské

vstoupilo do povědomí světové veřejnosti, přicházely nabídky z hlavních evropských měst. Byl učiněn další krok pro uznání české svéprávnosti. Během roku 1893 byl v Praze představen celý cyklus oper Bedřicha Smetany. Nezmínili jsme se dosud o Antonínu Dvořákově. Náš světem nejvíce uznávaný skladatel byl v mládí angažován v Prozatímním divadle. V Národním pak už jako slavný dirigoval některá svá operní díla, s největším úspěchem Rusalku.

Před koncem století se Národní divadlo zapojovalo také do oslav svátku práce, podporovalo dělnické snahy. Organizovalo dělnická představení s tehdy oblíbenými živými obrazy. Došlo také k prvému odchodu ze souboru – výborná herečka Marie Pospíšilová zažívala na scéně dva roky úspěch po boku Eduarda Vojana. Byla to také velká láska, která se po dvou letech změnila v nenávisť. Odešla proto do Berlína, kde se proslavila. To se považovalo za zradu. Když pak po čase přijela na hostování s nabídkou smíru, přivítalo ji hlediště převážně nepřátelsky. Tak se z české velké herečky stala herečka německá. Zemřela v roce 1943 jako Maria Pospischill – Hirschberg.

V roce 1899 skončilo díky politické kampani úspěšné ředitelování pana Šuberta. Poprvé měla opera samostatného šéfa – Karel Kovařovic přivedl orchestr k proslulosti. Sklidil úspěch se svou operou Psohlavci. Jaroslav Kvapil, pozdější šéf činohry byl zatím jen uměleckým poradcem. Teprve roku 1902 byl jmenován ředitelem divadla Gustav Schmoranz, byl jím po 20 dalších let.

Pár slov o bardech, legendách divadla. Eduard Vojan (1853 -1920), přišel z Plzně v roce 1888. Odehrál stovky charakterních rolí v hrách Čechovových, Shakespearových. Nezapomenutelný byl jako Francek z Maryši. Jindřich Mošna (1837-1911) se prosavil jako komik, později hrál velké charakterní role. V ženských rolích hrály prim Marie Hübnerová (1865 -1931) a Hana Kvapilová (1860-1907). Operními hvězdami byli Otakar Mařák (1872-1939), hrdinský tenor Karel Burian (1870-1924) a Ema Destinová (1878-1930). Všichni jmenovaní byli hvězdami i ve velkém operním světě, Dráďanech, Londýně, Paříži, Bayreuthu, Metropolitan opeře v New Yorku.

Pavel Hruban

V Bürgenstocku sakra připalovalo...

Právě tady, nedaleko Luzernu, se o víkendu summitovalo o Rusku bez Ruska. Byť ten pán, který jakýmsi nedopatřením připitomělých voličů přechodně bydlí na Hradě český králů a jenž v Bürgenstocku taky byl, summit velebil, on netrefil nejen desítku, on dozajista minul terč.

Docela se to tam semlelo, v zákulisí připalovalo natolik, že německý kancléř Scholz odtud zmizel už v neděli ráno, když se na něho mimo dosah kamer obořila UK delegace, že Německo nechce Kyjevu darovat rakety Taurus a americká viceprezidentka Kamala Harriss se pakovala dokonce v sobotu večer, byvši rozezlena, že svět nehodlá podporovat zájmy Spojených států na Ukrajině a taktó Spojené státy proti Rusku.

Do závěrečného aktu se totiž nedostalo nic z toho, co Kyjev požadoval jako primární body, tedy stažení ruských vojsk a zaplacení válečných reparací. «

Komuniké požaduje:

- Vrátit Ukrajině kontrolu nad jadernými elektrárnami a zařízeními, včetně Záporožské jaderné elektrárny;
- Zajistit volnou, plnohodnotnou a bezpečnou obchodní plavbu a přístup do námořních přístavů v Černém a Azovském moři;
- Propustit všechny válečné zajatce na obou stranách;
- Navrácení všech »deportovaných a nezákonně vysídlených dětí« a dalších »nezákonně zadržovaných« civilistů na Ukrajinu.

Toť vše. Trochu slabota, že? A dokonce ani tuhle slabotu nepodepsaly všechny zúčastněné země...

Shrnut a podtrženo: Švýcarský summit bez Ruska skončil nejen fiaskem, ale jasně vyslaným signálem globalistů, že systém Pax Americana ve světě končí a Ukrajina je Komuniké o míru odmítly podepsat země BRICS a především Vatikán a Saúdská Arábie, která před pár dny po 50 letech odstoupila od smlouvy s USA o petrodolaru, o čemž prakticky žádná mainstreamová média v EU neinformovala.

Pohled na rusko-ukrajinský konflikt se zásadně mění. Avšak v Praze tuto změnu oficiální místa jaksi neregistrují. V onom pomyslném rychlíku se sice ještě vezou, ale v kupé už pro ně není místo a za chvíli je jejich nadřazení v plné rychlosti vystrčí na vzduch... Tyhle pády obvykle nekončívají zdravě...

Jan Čech